

Архівний №	377
Опис №	12
Фонд №	Р-7641
Сумської області	ДЕРЖАРХІВ

Управління СЗУ
по Сумській області

Римь трауноч кол

ДЕЛО № 6139

НАЧАТО 18 июля 1946г.

ОКОНЧЕНО 18 июня 1955г.

Багмет

Мария Авакян

На 4 листах

ДЕРЖАРХІВ	
Сумської області	
Фонд №	Р-7641
Опис №	12
Архівний №	377

Фабрика картонажно-
полиграфических изделий
Арт. 1С 1526

×

Що то воєнне родинне @у нас в області

1

хронік. Я схватив зі столу папку і гайда.

— От які в нас гвардії солов'ї, — гордо сказав Федось Соловей.

Під обід, після довгого артилерійського нальоту на позиції плацдарму, що їх тримало п'ятнадцять бійців, батальйон німців пішов у контратаку. Вони хотіли скинути сміливців у річку.

— Тримайтесь, гвардії солов'ї! — сказав Леонтій Смовзюк. Він зрозумів, що круто прийдеється бійцям, але щедро посіяв віру в перемогу.

— Будьте певні, попатрошим гадів! — принавши до кулемета, промовив Федось Соловей.

Дві години тривав жорстокий бій. Сили були нерівні, але хай би і горі з гуркотом сунулись — ніщо не припустило б п'ятнадцять героїв вступити. В останньому блиску життя кинув гранату Федось Соловей і застиг з простягнутою рукою на захід. Умерли Соловейові і Синиця, утихли автомати в руках Гуртідзе і Карімова.

В останній хвилині залишилось двоє — Леонтій Смовзюк і Степан Малик. Вони переходили з місця на місце, косили німців і жили. Дві кулі ужалили Смовзюка. Умираючи, він прошепотів Маликові:

— Співай, дорогий... Вже весна...

Саме тоді загули наші танки ззаду. Німці, не пройшовши до річки, тікали. Крикнув від радості Степан Малик, випустив останню чергу із автомата, але в ту ж мить впав, скошений ворожою кулею. На його устах, здавалось, брехала солов'їна пісня.

На місце жорстокої битви прийшов генерал. Він обходив окопи, зупинявся біля кожного загублого воїна. Танкісти взяли на руки невеличке тіло Малика. Генерал довго дивився в обличчя солдата.

— Замовк соловей... — сказав він і додав потім. — Ні, не замовк. Пісня слави брентиме вічно в народі про наших героїв.

Капітан Ф. КИРЕЙ.

Вати ім останню смертельну пісню.

— Співайте, молодці — солов'ї, співайте, — сказав від'їжджаючи генерал.

Після цього так і залишилась за бойовим взводом ніжна клітка — солов'ї. «Солов'ї» потім назвали всю роту. «Солов'ї» зайняли село Гребені, «солов'ї» контра-такують, піддайте артилерії, «солов'ї» багаті трофеї, — дзвонили по телефону, писали в донесеннях.

Пішов навальний наступ ставних дивізій 2-го Українського фронту. Вересневої ночі бійці четвртої роти з ходу форсували Південний Буг біля села Бортніки. Їх було всього п'ятнадцять. Вночі до бійців прийшов гвардій майор Леонтій Смовзюк. Він дуже любив цю життєрадісну, безстрашних солдатів завжди розділяв з ними трудні й цікаві піші походи, їх солдатські сухарі.

— Здорово, «солов'ї» — повтаючись по мокрих свіжих окопах, вітався з кожним бійцем майор. — Співаєте?

— Співаємо, аж дух фрідам випарує! — відповідав Федось Соловей.

— А де ж ваш соловей Малик? — В садок полетів. Весною запав.

Степан Малик ще зчечора пішов у рейздку. Вже було за північ, а він все ще не повертався. Майор Смовзюк серйозно на командира групи старшого сержанта Олексія Соловйова.

— Прийде, — впевнено говорив Соловйов. — Солов'ї співають на сіданку.

І справді, Малик повернувся на зорі. Він приніс з собою важливі документи німецького штабу батальйону.

Підпав я до хати, що в садку, — розповідав він. — Вартувий сидить у дверях біля кулемета. Я його й приспівав: підскоки, та в груди око фінку — рраз. Не писав. Тоді його відтягнули і шинель здер. Одягнувся, скокочив у хату. Сплять фріши. І телефоніст

То були гвардії солдати другого взводу частини двічі Героя Радянського Союзу Павла Шурухіна. З бою вони незмінно виходили переможцями, а в час короткого відпочинку, чи в обороні — прозорим струмком тут лилась радість, розквітала веселість.

Якось восени на одному привалі в роту заїхав генерал. Зупинившись серед широкого колгоспного двору, генерал здивовано звернувся до свого ад'ютанта.

— Здається, солов'ї співають?..

— Справді, чути пісню солов'я, — вслухаючись у дзвінкий пташиний спів, що весняно розливалось по двору, підтвердив думку генерала ад'ютант.

— Але хіба ж восени співають солов'ї? — ще більш здивовано запитав генерал. Його погляд раптом зупинився на підводі з боеприпасами, що стояли під напівою згорілою довгою стайнею. На возі горілиць лежав боєць. Генерал усміхнувся.

— Он де соловей...

Вони тихо підійшли до стайні. Солдат не бачив їх. Він дивився в осіннє небо, по якому плвли сірі хмари, а з уст линула солов'їна пісня — то радісна, як рання весна, то тужлива, наче пізня осінь.

— Чудово, — з захопленням сказав генерал, коли солов'їний спів обірався на високій ноті. Невеликого зросту молодий боєць зіскочив з воза і випростався перед генералом.

— Як ваше прізвище?

— Малик.

— А-а, Малик. Це той, що зразу п'ять «язиків» мені привів?

— Було так... — ніяково відповів солдат.

Генерал ще зустрів у цій роті солдата-кулеметника Федоса Солов'я та командира відділку сержанта Олексія Соловйова. — Он як... — усміхнувся він. — Тут ціле солов'їне царство. Генералові сподобалась організованість і дисципліна в роті, зокрема в другому взводі. Він похвалив солдатів за бойовий дух і готовність, як сказав Федось Соловей, допатрошити німців, проспі-

бываючи гітлерівців з будинків. Кілька годин тривав у Гіршбергу запеклий бій. У нас з'явилось перші поранені. Це ще більше запалоало серця воїнів ненависто до гітлерівців.

А ворог не здавався. Годі я підвівся і вигукнув:

— За Батьківщину! За Сталіна! Вперед, воїни!

Автоматники, підтримувані танкістами, рушили в останню атаку. Німецький опір був зламаний, рештки гарнізону — знищені.

Гітлерівці, що залишилися в живих, тікали в Судетські гори, а там ми їх згодом виловлювали поодиночки.

Так в останній день війни ми бойовими ділами відповіли на звернення товариша Сталіна до народу.

Майор К. КОШМАН,
Герой Радянського Союзу.

3. Крізь воєнь битви

Вогнем почали ми обстрілювати німців з тилу. Гітлерівці раз-у-раз намагалися скинути нас у річку, оточити танк. Ми стійко тримались і відбили всі ворожі атаки.

Мій екіпаж цілу добу утримував переправу. Шлях ворогові на захід був відрізаний. Згодом підійшли наші головні сили, навальним ударом розгромили есесівців, і рушили далі, у вирішальний наступ на Берлін.

О третій годині дня 30 квітня над рейхстагом замайорів Черво-ний прапор.

— Прапор Перемоги!

Чотири роки чекав цього моменту весь наш народ. І вона прийшла — та урочиста, хвилююча година, якої ніколи не забути.

Молодший лейтенант

С. ЯРОСЛАВЦЕВ,

Герой Радянського Союзу.

4-й форпост німецького імперіалізму ми пройшли в боях вздовж і поперек, і міцним кільцем оточили Кенігсберг.

А потім знову були бої на землях гітлерівської Німеччини.

Не забувши, я ніколи день 9 травня. Народ світу святкували перемогу. У цей день ми слухали звернення товариша Сталіна до народу.

По радіо в нас долинув голос лютого вождя. У своєму зверненні товариш Сталін відзначав: «...одна група німецьких військ у районі Чехословаччини все ще ухиляється від капітуляції. Але я сподіваюся, що Червоної Армії вистається вернути її до пригнобленості»...

Слова любимого Сталіна влили в нас нові сили — і в той же день ми знову пішли в наступ. Пам'ятаю: нас було 20 автоматників. На машині вдерлися ми в місто

Останній снаряд по ворогу наш екіпаж випустив вранці 9 травня. І коли на полі бою запанувала не звичайна для воїнів тиша, перед очима танкістів у всій своїй величності постав прапор Перемоги, що його підняли мої бойові друзі над рейхстагом в центрі Берліна.

Я бачив цей прапор! А було це так:

В один з днів битви за Берлін два наші танкові екіпажі одержали наказ прорватися через невелике місто, зайняти ворогом, і захопити переправу, щоб не дати німцям можливості вислизнути з оточення.

Вечері танки на великих швидкостях промчали через місто. Німці відкрили по нас шалений огонь, але мені все ж вдалося дістатись до переправи.

Артилерійським і кулеметним

Десятки тисяч киян, які вчора вщерть заповнили трибуни стадіону «Динамо», з нетерпінням очікували початку матчу з московським командою «Торпедо», яка торж посіла третє місце. Матч почався атакою динамівців. Поступово гра вирівнюється. Одна з комбінацій гостей закінчується влучним ударом Пономарьова у лівий кут воріт і Скрипченко виймає з сітки м'яч — 1 : 0. До кінця першого тайму залишається 15 хвилин. Лівий край-

бий «Динамо» Вильковатий подіє корнер. На м'яч виходить центр нападу Лерман і майстерно по-руженням. Тільки наприкінці гри господарям поля з штрафного удару вдається зрівняти рахунок. 2 : 2. В наслідок нічий киявське «Динамо» одержало після третьої зустрічі перше очко. Поганий, дуже поганий показник. Він диктує необхідність вжити всіх заходів для рішучого підвищення класу три киявських динамівців.

Важке становище виходить у війни і небувалої посухи ми уберемо нашу країну від безладдя і караються сувором.

Наприкінці прем'єр звернувся до всіх членів і співучаючих спілки «Звено» й особливо до молодих членів спілки з палким закликом невинно працювати над зміцненням єдності і згуртованості Вітчизняного фронту.

Сувало проти прийняття нової конституції! Деякі політичні групи, зв'язані з сувереном, консервативні погляди, гаскарі, Реновоні, Ноні Каледоні, Сулані і Французькі Гімелі, за суверена, консервативні погляди.

Лист з Москви

Шлях перемоги і слави

ПО ЗАЛІХАХ ЦЕНТРАЛЬНОГО МУЗЕЮ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ

Центральний музей Червоної Армії є одним з найвишарпаних культурних вогнищ Москви. Сотні людей відвідують щоденно його зали і знайомляться з численними експонатами, які змальовують героїчний шлях збройних сил Радянського Союзу.

Сьогодні зали музею потовпилися новими експонатами. Вони розповідають про боротьбу Червоної Армії на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Пройдіть по всіх 13 залах музею.

...Рік 1941. На заклик великого Сталіна радянський народ гурдом став на захист нашої любовної Батьківщини.

Документи першого залу розповідають, як був зірваний план «блицкригу» гітлерівських верховодів. Німці вихвалялись за три тижні дійти до Москви. Документи свідчать, як ціною велетенських втрат, лише на шостому місяці

гітлерівці ділилися до далеких підступів Москви, а 6 грудня 1941 року їм був завданий великої сили розгромлювальний удар.

Ось схема наступу Червоної Армії під Москвою. Портрет командувачого Західним фронтом Героя Радянського Союзу генерала армії Жукова, який очолював війська для розгрому німців під Москвою. На фотографіях також — перші колони полонених фашистських розбійників, трофеї, захоплені у ворога тощо.

В одному з залів зібрано документи оборонних боїв Червоної Армії. Влітку 1942 року: Сталінград, Ленінград, Севастополь. Експонати характеризують безсмертні подвиги радянського народу і воїнів Червоної Армії — захисників міст-героїв.

Перед нами документи великої перемоги під Сталінградом: оточення шостої армії фельдмаршала Паулюса, загинів і полонення

понад 300 тисяч німців, румунів, угорців, італійців. У цьому ж залі багато фотографій і документів, присвячених героям — командовцям, членам підпільної комсомольської організації «Молода гвардія».

Червона Армія переходить у наступ. Фотографії, скульптури, картини розповідають про її стрімкий марш, який розпочався 12 липня 1943 року. Курськ, Орел, Белгород, Харків. Біля за Дніпро. Тисячі відважців музею розглядають макет дніпровської переправи.

— Дайш Київ! — кличе напис біля переправи на лівому березі.

Коли ми подивляємось документи, зв'язані з боями за Київ, перед нами постає образ славного радянського полководця генерала армії Миколи Ватутіна. У музеї йому присвячений спеціальний куток. Ось особисті речі генерала: шинель, китель, орден, шабля. Фотографії Ватутіна — генерала на командному пункті, на переправі, серед воїнів.

Радісне хвилювання у відвідувачів музею, викликають документи, присвячені наступальним операціям 1944 року. Вони розповідають про десять розгромлювальних

ударів, що їх завдала ворогові Червона Армія під керівництвом Верховного Головнокомандуючого товаришта Сталіна.

На стінах розвішені прекрасні картини. Визволення Севастополя і Одеси. Прорив «лінії Маннергейма». Розгром німців на Україні, в Білорусії, Литві, вихід Червоної Армії до кордонів Німеччини.

...Овіяний славною перемогою 1945 року! Прорив німецької оборони, присвячена діорама художника Корєцького і техніка-освітлювача Ямпольського. Поруч у вітрині — ключі від чотирьох башт німецького міста Ангєрмонде. Їх надіслав у подарунок музеєві Маршал Радянського Союзу К. К. Рокоссовський.

Багато фотографій розповідають про бій на вулицях Берліна. Прекрасна, незабута картина художника Домашенка: «Капітуляція». Десятки тисяч полонених німців ідуть вулицями поверженої столиці гітлерівської Німеччини.

Рейхстаг! На його стінах тисячі написів: «Ми захищали Одесу і Сталінград, а тепер прийшли в Берлін», «Москва—Берлін», «Київ—Берлін»...

Десятки цікавих фотографій розповідають про беззастережну капітуляцію Німеччини.

ЗМІННА СТОРІНКА «МОЛОДІ УКРАЇНИ»
Сьогодні «Молодь України» друкує чергову зміну сторінку для читачів західних областей України. В сторінці вміщено такі матеріали:
Чи змінеш ти п'ятирічку рідного краю?—Майбутнє Прикарпаття.
Шлях до успіху — стаття Л. Дяденка.
Діти радянської культури — Павло Григорович Тичина.
Різна інформация.

І, нарешті — зал прапорів. Ось він, прапор Перемоги, піднятий над рейхстагом героями битви за Берлін — молодим сержантом Кантарія і сержантом Єгоровим. Ця історична реліквія, освітлювана прожекторами, зберігається під склом.

Півколом розташовані бойові прапори орденоносних полків і дивізій Червоної Армії, а внизу — двісті прапорів розгромлених частин німецько-фашистської армії. Серед них — особистий штандарт Гітлера: чорне дерево з великим павукподібним знаком свастики, орлом і написом «Адольф Гітлер». Торік у день параді Перемоги на Красній площі в Москві ці німецькі прапори були кинуті до підніжжя мавзолею.

Останній розділ музею присвячений розгрому японських імперіалістів.

Відвідувач залишає зали з почуттям гордості за свою могутню Батьківщину, за героїчну Червону Армію, яку привів до перемоги генеральний вождь і полководець то-варш Сталін.

3. ЗОЛН.

Відповідальний редактор
Ф. МАКІВЧУК.

Зам. № 1321.

Адреса редакції: м. Київ, вул. Воровського, 22. Телефони редакції: 4-35-24, 4-23-51, 4-11-68.
Друкарня «Радянська Україна», Київ, Прозорівська, 59, тел. 4-20-25, 4-34-08, 4-26-45.

БФ. 00946.

Адрес и название лагеря № 213
г. Брест

Видом на жительство служить не может.

Действительно по
«11» марта 1946 г.

Удостоверение

Выдано

Богданъ Марія Ивановна

год рождения 1926 (фамилия, имя и отчество) Сусенная обл. место рождения

Штеновский р-н г. Васильевна

В ТОМ, ЧТО ОН ПО ПРИБЫТИИ ИЗ

г. Бранденбург.

7. Германская / 14 " 11-го 1872 года

по „_____“ _____ месяц 1945 г. содержался в лагере

№ 278 о. Бреслава про

проверочно-фильтрационном пункте (лагере)

и следует к постоянному месту жительства

Сумская обл.

Шейстовский р-н с. Васильевна

(указать точный адрес)

Удостоверение по приезде к месту жительства должно быть сдано в местный орган НКВД для получения вида на жительство.

Председатель регистрационной
Комиссии НКВД СССР

5-111-43
5-111-43

РЕГИСТРАЦИОННЫЙ ЛИСТ

на репатрируемого, не служившего в Красной Армии, прошедшего регистрацию в

лагере № 278 СПП № _____ (ненужное вычеркнуть)

В населенном пункте г. Брест

1. Фамилия, имя, отчество (со слов или по документам) Вашен
Мария Ивановна (украинка)
2. Год и место рождения (указать район, область, сельсовет) 1926 г.
Сумская обл. Штеновский р-н
с. Васильевна.
3. Профессия угащая в кафе.
4. Партийность и где находятся партийные документы Бп.
5. В каком городе, селе жил до убытия из СССР, место работы и последняя должность
с. Васильевна - работала в колхозе.
6. Причины выезда из СССР Демобилизации 5 июля 1943 г.
7. Сколько раз задерживался, допрашивался и арестовывался немцами, за что
нет
8. Содержался ли в спецлагерях противника, где именно, наименование лагеря и что там делал
нет
9. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, воинских частях, госпиталях, строительных и иных батальонах, создававшихся противником. Служил ли в немецких учреждениях каких, в какой должности не служил
10. Чем занимался, где, в качестве кого работал за рубежом г. Бранденбург
работала на танк-заводе Металлосварнице.

11. Какие пред'явил и сдал документы

Документов не имеет.

12. Где проживают близкие родственники, кто именно

Сумская обл. Шенювский р-н с. Васильевна - мать

Багмет Ксения Леонтьевна с 1908 г. род.
указать точно адрес)

13. Куда следует на постоянное место жительства в СССР

Сумская обл. Шенювский р-н с. Васильевна.

Правильность данных мною сведений подтверждаю

ПОДПИСЬ

Регистрационный лист заполнил

Регистрационный лист проверил:

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ РЕГИСТРАЦИОННОЙ
КОМИССИИ НКВД СССР

Удостоверение о направлении на постоянное место жительства

получил:

Убыл из лагеря

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА К ДЕЛУ №

Допрос начат 18 июля 1946 г. в 19 час. 20 мин.

окончен 18 июля 1946 г. в 20 час. 20 мин.

Я, Уч. Уполномоченной Штеповского РО МВД, Сумской области
с. Сер. Зеленский допросил в качестве респондента

1. Фамилия, имя, отчество Бахмет Мария Ивановна

2. Год рождения 1925 3. Место рождения с. Василевка

4. Адрес д. Жуков Новобелогорский Василевский с/с. Селеняевский р-н Сумской

5. Парт. партийное года 6. Национал. Украинка 7. Гражд. СССР

8. Паспорт или др. документы нет
(№ паспорта, № серии, когда и кем выдан)

9. Образование в красов Василевской с/с. 1939 году
(когда и где учился что закончил)

10. Профессия и специальность нет

11. Род занятий нет
(место службы и должность)

12. Состав семьи одиночка
(указать степень родства, фамилия, имена, отчества, адреса и род занятий)

13. Социальное происхождение крестьянская середняк

14. Обществ. и политич. деятельность в прошлом

15. Правительственные награды нет

16. Военное или специальное звание не образована

17. Отношение к воинской повинности нет

18. Участие в Отечественной Войне не участвовала
(где, когда и в качестве кого)

19. Имеет ли ранение и контузии нет

20. Был ли на территории, оккупированной противником Сидорова. К-зе Тервоний
(указать где, когда и что делал)
партизан. где и работала Тервоний 5/11/43 года

21. Участвовал ли в бандах, антисоветских организациях и восстаниях (где, когда)
не участвовала

22. Судимость Слов не судимая
(кем когда, за что и на сколько осужден)

23. Взаимоотношение с обвиняемым не привлекалась
пока нет

Вопрос: Раскажите гр-ина Богданова М.И. свою
биографию и автобиографию

Ответ: Богданов М.И. родился в семье крестьян
середина в 1925 году отцу занимался деревооб-
работкой, т.е. фрезеровкой, а после революции
поступил с 1929 года в фрезеровку до 1933 года
а в 1933 году поступил работать в завод термолabor
в 1933 году поступил учиться в военную
школа где окончил в 1935 году в качестве
в 1935 году. С 1935 года я работаю в качестве
первого помощника, работаю кондуктором где
и работаю до 1943 года, а в 1943 году
поступил в школу где окончил и работаю
в К-зе первого помощника в качестве кондук-
тора с 1 мая 1943 года где и было уволено с
на котормые работы

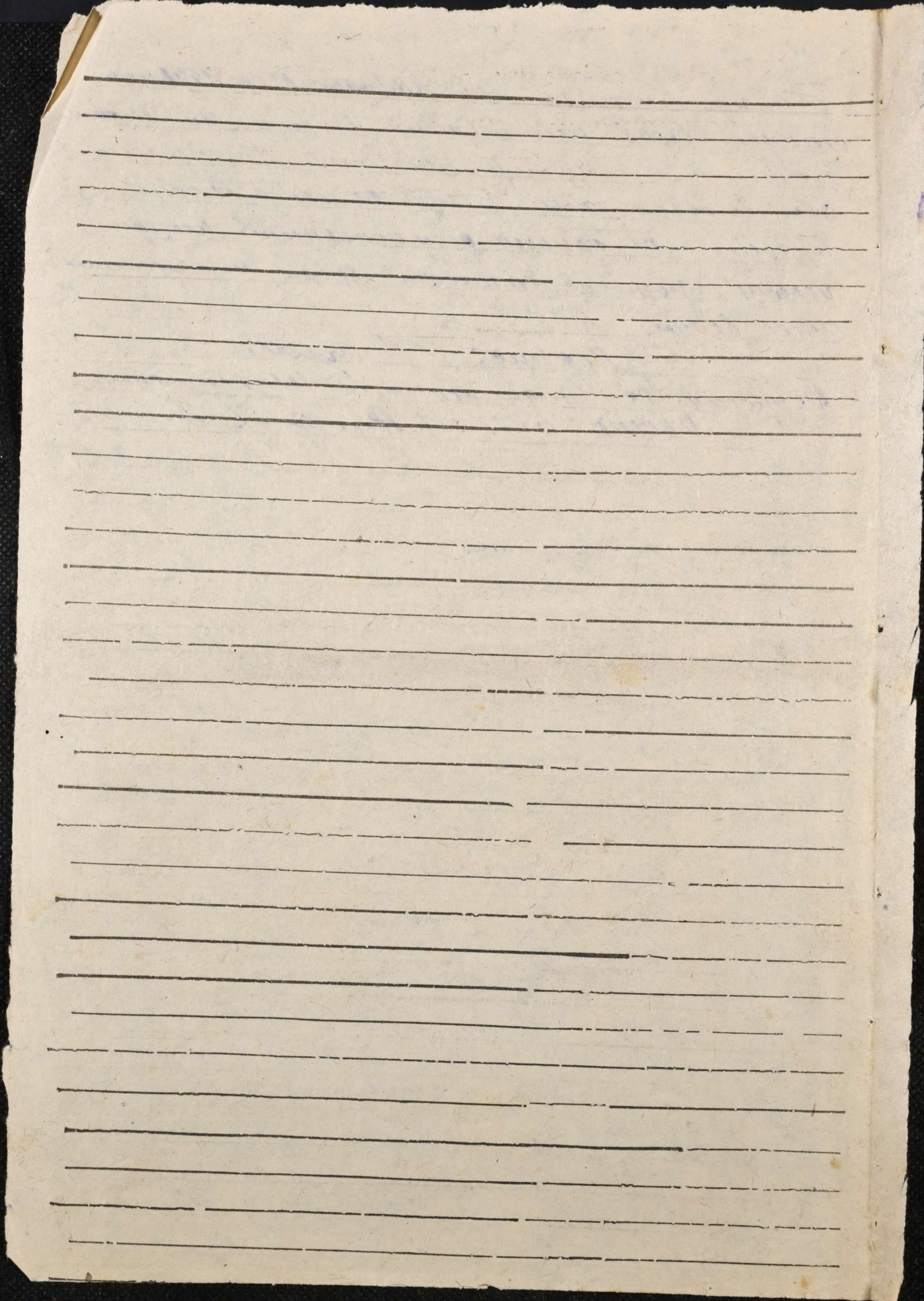
Вопрос: Когда и при каких обстоятельствах
Вы попали на котормые работы в
Германию?

Ответ: 5 июля 1943 года до меня приехали
Григорий который работал на фабрике с Воеводой
и забрали меня и отпустили на Вави где и
было отпущено на котормые работы в Германию
где и привезли меня в: Бранденбург. Откуда
меня забрали на Вави до 1 мая 1945 года
где и работаю в качестве кондуктора на этом
же заводе где и работаю до 5 мая 1945 года
где и была освобождена русскими войсками
после меня направили в военную часть которой
я сейчас приписан никак не могу

Григорий

где и приработано до марта 1946 года
откуда была направлена командой по месту
действия жутор Новоселье Васильевской
ср. Гитеневского р-на сукской области
Большее по договору договорным негем
нелюбу протокол записано верно и заставлено
мне вступе.

Росие: Гитенет,
Бонусин Че Уполномоченной Гитеневской
Коллед ст. сср Вилл /Зеренский/

УРСР

УССР

ОСВ. СЕКРЕТНО.

56

Народний Комітет
Внутрішніх Справ

Народний Комітет
Внутрішніх Дел

Управління

Управління НКВД

о Сумській області

Істепівський

Істеповський

райвизначення

райостделення

15. км

не розкрити не досліджувати чи матеріалами
компрометуючого характеру на гр. Бакиши М. Г. 1925 г.

уромізд село

Г. Новоселівка

Істеповського району, гр.

Бакиши

проходить екстремістську комісію при Істеповському РО НКВД

НАЧАЛЬНИК ІСТЕПОВСЬКОГО РО НКВД
КАПИТАН

[Handwritten signature]

/ПЕЧЕНО/.

Суровка.

Бахметъ Маркъ Ивановичъ
по ученику родителъ негражданинъ

Евгень

10/11-1872.

12 августа 1946 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

Мы члены проверочно-фильтрационной комиссии при Иттеповском РО МВД рассмотрев фильтрационныйное дело репатрированного советского гражданина Бахмет Василия Васильевича прибывшего к месту постоянного жительства село Васильевка Иттеповского района Сумской области " " 1946 года и найдя, что Бахмет Мария Ивановна урада фильтрационной комиссии при Иттеповском РО МВД своими действиями не вызывает со смысла лишь комиссии т.е. последняя 5 июня 1943 г. нашим определением нужна была узнана в приглашено на работу.

руководствуясь приказом НКВД /НКГБ № 00766 / 00238 от 16 июля 1945 г.

П О С Т А Н О В И Л И :

1. Считать гр. Бахмет Мария Ивановна 1925 г.
проверенным и фильтрационное дело сдать в архив 1 спецотдела УМВД для хранения и взятия на
оперативный учет.

2. Передать сызратское дело на гр. _____ район _____ МБ для последующей агентурной разработки.

НАЧАЛЬНИК ШТЕПОВОГО РО МБ
КАПИТАН

Члены комиссии: И.О. ЗАМ. НАЧ. ШТЕПОВСКОГО РО МРД СЕРЖАНТ

ЕГОРОВ

КУРОЧЕНКО

Архивное

№ 6139

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР
№ 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве
в фонде секретного дела производства со снятием с опера-
тивно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел

Согласен:

Нач. 2 отд. УНГБ при СМ СССР
Зам. по Сумской обл.

18. VI 1955 г.

1955 г.

Бугаев

1. Фамилия Багмет
2. Имя Мария
3. Отчество Ивановна
4. Год рожд. 1926 5. Место рожд. с. Васильевна
Штеновского р. на Сумской обл.
6. Точное местожительство (адрес) до оккупации или до
призыва в Красную Армию
7. Проф (спец.) Не имеет
8. Парг. 8/11 9. Нац. Укр 10. Гражд. СССР
11. За границей был с 5/VI 1943 г. по 10/III 1946 г.
12. В каких странах проживал и что делал:
Германия г. Бранденбург
работало на танковом заводе

Оберещин
фамилия составившего карточку

7

и.и.

1946 г.

Точный адрес фильтра-
ционного пункта

село Штеновское

город

Область Сумская

Республ.

Фильтрацию прошел

с 19 г.

по 19 г.

6139

Дактилооттиск указатель-
ного пальца правой руки.

а) Решение филтрац. комиссии:

б) Выбыл 19 г.
Направлен указать точный адрес куда выбыл

на жительство: село, город, район, область, республика или направлен

в какой лагерь, тюрьму

в) Личное дело направлено 15 км 194 6 г. при № 203

В

1-й спецподраздел

УМВД

точное название органа НКВД—НКГБ

г) Разные отметки:

В данной деле проинумеровано 27 и той

Восени

Lower rept. 92

ДОЛЖНОСТЬ

Подпись _____

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В даній справі пронумеровано 1.0 аркуші

всем,

Посада

Напуте

« 12 » март 1952 г.

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ № 20

В данной деле пронумеровано 8 томов

всего

Лондон 92

Должность

Подпись

Александр

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В даній справі пронумеровано 8 аркушів

(всього)

« 12 » листопада 1921
С. Олександров

Посада

Підпис

Александр